Obsah

Abecední seznam

Made in Valmez

Mňága a Žďorp

```
D
Jako je sama skála
G                 Emi  A
tak jsem sám i já
jako je prázdná duha
tak jsem prázdný i já
jako je zrádná voda
tak zradím i já

D
zkouším se prokopat ven
zkouší se prokopat ven!
G
zkouším se prokopat ven
Emi                 A
zkouší se prokopat ven!
zkouším se prokopat ven
zkouší se prokopat ven!
zkouší se prokopat ven!
```

o půl třetí na náměstí
ve Valašském Meziříčí
jdu co noha nohu mine
a každý sám sobě jsme stínem
nic mi není přitom melu z posledního
těžko říct o tom něco konkrétního
stejná slova kolem stejný tváře
a každý sám sobě jsme lhářem a já už zase

zkouším se prokopat ven zkouší se prokopat ven!
zkouším se prokopat ven zkouší se prokopat ven!
zkouším se prokopat ven zkouší se prokopat ven!
zkouší se prokopat ven!

Chtěl bych se jmenovat Jan

Buty

                       Dmi
Chtěl bych se jmenovat Jan,
F   C
být přítel dívek a dam,
                      Dmi
přicházet k nim nepozván
F   C
a odcházet nepoznán.

     Ami   Emi   F C/E   E   F♯   G
Celé mládí,
    Ami   Emi   F C/E   E   F♯   G
celé stáří,

chtěl bych se jmenovat Jan.

Chtěl bych se jmenovat Jan,
být přítel dívek a dam,
přicházet k nim nepován
a odcházet nepoznán.

Celé mládí,
celé stáří,
chtěl bych se jmenovat Jan.

Nagasaki Hirošima

Mňága a Žďorp

(kapo 1.pražec)

D   A   G   A   D A G A
Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
  D   A   G   A   Hmi
z tak velký lásky většinou nezbyde nic
  G   D   G   D   A
z takový lásky jsou kruhy pod očima
       D   A   G   A   D A G A
a dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima

Jsou jistý věci co bych tesal do kamene
tam kde je láska tam je všechno dovolené
a tam kde není tam mě to nezajímá
jó dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima

Já nejsem svatej ani ty nejsi svatá
ale jablka z ráje bejvala jedovatá
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima
jó dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
z tak velký lásky většinou nezbyde nic
z takový lásky jsou kruhy pod očima

a dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima

Demáček

Buty

Ami F C

C   Ami D   G
1. O tom, co je velká láska,
    Ami   D   G
asi nevím vůbec nic,
        Ami   D   G   E
někde ve vzpomínkach praská postel,
Ami D   G A^7
nebo kostel, co jsem to chtěl.
Dmi   G   C   Dmi G   C
Poškrábej mi záda, zazpívám ti kus,
       Dmi   G   C Ami
který dnešní móda žá-dá,
       D   F   C
mám vytříbený vkus.

2. O tom, co je velká láska,
asi nevím vůbec nic,
někde dál je možná válka,
jenom kousek,
malý kousek.
Nevím, proč to říkám,
vlastně nevím vůbec nic,
je tu komár, který píchá,
poškrábej mě a nic víc.

F   Emi
R.: Nejsem miláček,
Dmi   C
natočím ti demáček,
F   Emi
kousek nazpívám
  G
a zbytek jenom povídám.

lalala...

Nejsem miláček,
natočím ti demáček,
kousek nazpívám
a zbytek jenom povídám.

Nejsem miláček,
natočím ti demáček,
kousek nazpívám
a zbytek jenom povídám.

A zbytek jenom povídám,
a zbytek jenom povídám...

Mám jednu ruku dlouhou

Buty

E C♯mi G♯mi F♯mi7
1. Najdem si místo, kde se dobře kouří
E C♯mi G♯mi F♯mi7
Kde horké slunce do nápojů nepíchá
H H7/A E A
Kde vítr snáší zmolky ptačích hovínek
H F♯mi7 H
okolo nás a říká

Můžeme zkoušet, co nám nejlíp zachutná
A klidně se dívat, jestli někdo nejde
někdo, kdo ví, že už tady sedíme
a řekne Nazdar kluci

E C♯mi A E
Mám jednu ruku dlouhou
E C♯mi A E
Mám jednu ruku dlouhou

A F♯mi C♯mi Hmi7
Posaď se k nám, necháme tě vymluvit
A F♯mi C♯mi Hmi7
a vzpomenout si na ty naše úkoly
E E7 A D E
tu ruku nam dej a odpočívej v pokoji
A F♯mi C♯mi Hmi7
Tam na tom místě, kde se dobře leží

A F♯mi D A
Na na na na na na na
F♯mi
Na na na na na ....
A F♯mi D A
Mám jednu ruku dlouhou ....

Nad stádem koní

Buty

D   A   Emi   G   D
Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní
                A   Emi   G   D
černý vůz vlečou   a slzy tečou a já volám:

Tak neplač můj kamaráde
náhoda je blbec když krade

   D   A   Emi
Je tuhý jak veka a řeka ho zplaví
                G   C   G   A
Máme ho rádi. No tak co (no) tak co, (no) tak co

Vždycky si přál až bude popel i s gitarou, hou
Vodou ať plavou jen žádný hotel s křížkem nad hlavou

Až najdeš místo kde je ten pramen kámen co praská
Budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska
No tak co, (no) tak co, (no) tak co

Nad stádem koní podkovy zvoní zvoní
černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám

Vysyp ten popel kamaráde do bílé vody vody
                                                            G   F♯mi   G
Vyhasnul kotel a Náhoda je Štěstí od podkovy (‖: ..   .. :‖)

                D   A   G   D   A   G
Vysyp ten popel kamaráde do bílé vody vody
               D   A   Emi   G
Vyhasnul kotel a Náhoda je Štěstí od podkovy

Cesta byla suchá

Buty

```
              G      D            G  G7
Cesta byla suchá místy mokrá,
              D                   G
viditelnost byla celkem dobrá
                    C                        D
na strmých svazcích hor pěstovali pšenici
               G               C
ve volných chvílích hráli golf.
                G        D        G
Cesta byla suchá místy mokrá.

C  H  C  Ami  C  D  Emi  C  Ami  F


          G               D             G
a je mi tak jak může být spokojenému jen.
```

Máš oči jako dvě pomněnky v trávě
přes kterou přejel parní válec právě
a pak se vzdálil někam k horám
tam kde až slunce zapadá
a je mu tak jak může být spokojenému jen

Hej Báro

Těla

```
    (Orig. A)
    Ujéra pam 4×

    C      G       Ami         F
1.  No jo ještě tě dojímaj ptáci
    C      G        Ami       F
    No jo ještě jim dáváš pít
    No jo ještě tě baví hrát si
    No jo ještě tě baví žít.

    Ujéra pam 4×

2.  No jo ještě máš sílu rvát se
    No jo ještě máš právo snít
    No jo ještě ti lžou jen krátce
    No jo ještě máš sílu přímo k cíli jít.

    C          G             Ami
R.: Hej Báro, hádej kdo je král
                   F            C
    vím, že ty jsi výš a já jen dál
            G             F
    zas mě lákáš k sobě do očí
    Hej Báro, zkouška spojení
    nauč mě to věčný divení
    dřív než se káča dotočí.

    Ujéra pam 4×

3.  No jo ještě si dáš tu práci
    nezívat, když ti spáči raděj spát.
    No ne (no ne) ještě tě baví hrát si
    No jo (no jo) ale jednou se budeš tomu všemu smát

R.: Hej Báro...

R.: Hej Báro, hádej kdo je král
    nikdo neprohrál, svět se točí
```

Alebo áno – alebo nie

Sklep

```
    C
1.  Prečo o mne len snieš
    F                          C
    prečo neideš ku dverám
    F                       C
    odkiaľ sa na teba pozerám
    F               G
    veď vieš, čo smieš.

                          C
2.  Po meste chodíš sám
    F                   C
    v tom čiernom talári,
    F                  C        G
    ja viem mal si malári-u,
                            C
    však rada ťa mám.

3.  Pozri sa oblokom do sveta,
    ja nemôžem byť svôvätá
    ak chcem, či nechcem.

    C       F     G      C
R.: alebo áno, alebo nie
                      F    G       C
    maj so mnou eště strpenie
                  F       G       C
    veď láska je života korenie
    F                   G
    bože môj, bože môj.
    F
    Zober si ma rýchlo, rýchlo a chýtro,
    G
    čo je toto za poriadok,
    nenapísal' s ani riadok
    F
    prečo toto, veď to nieje iba hento
```

G
prečo toto, no toto toto toto toto
Alebo áno ...

4. Ak chceš
ja možno bozk ti dám
no skôr tu zomrem sám
príje iný chalán

5. Sók szakács
nem bazmek akí gyol
feketö fehervár
Molnár ek cukrárszda.

R.: Alebo áno ...

Starej pán

Petr Skoumal

C E^7
⋆: Starej pán sedí a poslouchá jazz
Gmi^6 A^7 Dmi
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
Fmi^6 C Ami
jako by zase u baru stál
D^7 Fmaj^7 E^7
a na pódiu Django hrál.

C E^7
R.: Starej pán sedí a poslouchá jazz
Gmi^6 A^7 Dmi
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
Fmi^6 C Ami
starej pán sedí a poslouchá jazz
D^7 G^7 C
a na desce se točí pes.

E^7 Ami
1. Jó, ráno si vzal čistý ponožky
E^7 Ami
a zajel si do Paříže bez doložky,
E^7 Ami
jezdilo se z Wilsonova nádraží
Fmi^6 G^7
a neměli jsme v kufru žádný závaží, jé.

2. Jó, to tenkrát ještě žila naštěstí
ta slečna z Fügnerova náměstí,
v sobotu kupoval jí pralinky
a komunisti byli takhle malinký, jé.

3. Vlaky byly čistý a dochvilný
a názory a strany rozdílný,
jenže za starejma časy spadla opona,
teď máme mírnej pokrok v mezích zákona, jé.

R.: Tak sedí u starýho přístroje
a místo whisky láhev Prazdroje,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

Pojďme se napít

Poutníci

```
            D      G   A   D
1.  Pěkně tě vítám, lásko má,
                   F♯mi G  D       A  G
    tak trochu zbitá  a víc soukromá,
              D       G             F♯mi             Hmi
    pěkně tě vítám, a čemu vděčím za tak vzácnou chvíli
     G  F♯mi  Emi  D  A  G
    jednou   za   sto  let?

      F♯mi  A   D              G   F♯mi  Emi
R.: ‖: Pojďme se napít, pojďme se napít,
        D      Emi  G        D
    ať nám mají  z čeho slzy týct. :‖
```

2. V nohách ti dřepí bílej pták,
už nejsme slepí a zlí, naopak,
už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá
bránou vítězství.

3. V očích ti svítí a slábne dech
a něco k pití tu ční na stolech,
a něco k pití, a nepospíchej, stoletá má lásko,
když už nemáš kam.

Rychlé šípy

Wabi Ryvola

Emi
1. Můj život je jen plný nesnází
Ami
na jaře když duben přichází
C
já vracím se do poválečnejch let
Emi
kdy vycházel náš starej dobrej Vpřed
G
Já žlutý kvítek na klopu si dám
Ami
a píseň Vontů tiše zabroukám
D
do Stínadel se večer vypravím
Emi $\qquad\qquad\qquad\qquad\qquad$ H^7
snad potkám cestou Losnu, co já vím.

2. Dunivá Kateřina burácí
a Široko má dávno po práci
jen já se vracím Myší pastí sám
nevím, co s ježkem v kleci dělat mám
Bohouš, Dlouhé Bidlo, Štětináč
pan Fišer pustil z okna květináč
Jan Tleskač, Jiří Rymáň a tak dál
pan Foglar tohle nikdy nenapsal

3. To Rychlé šípy samy byly v nás
a žlutý kvítek symbolem byl krás
co nemůže nám nikdo nikdy vzít
kdo kopal studnu, aby druhej moh pít
Snad jednou, až se jaro navrátí
můj život píseň Vontů obrátí
já svobodný a čistý půjdu dál
a směšný bude ten, kdo se mi smál

4. Tak Mirek Dušín s Červenáčkem jdou
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou
za nima Rychlonožka s Bublinou
naší krásnou chlapeckou krajinou

```
G    D    C              Emi
Duj, duj, duj, fujaro vítězná ...
```

Na železnici

20ková píseň STEZKA Hůrky

```
     D
R.:  Na železnici dějou se věci
     A                                D
     na dráze jsou zaměstnáni švarní mládenci
```

1. Nastoupím do vlaku dám si láhev koňaku
nabízím nabízím všem

2. Přistoupí průvodčí hned se na mě osočí
co tady chlastáte tak

3. Najednou skrz sklenici vidím krásnou mladici
vytahuji hadici ven

4. V tunelu v tunelu došlo k tomu omylu
nebyla to mladice byl to chlap

Jarmila

Dobeš

    C   Emi
1. Jarmila vždycky mi radila,
                Dmi G^7 C G^7
   abych pracovní dobu dodržel,
   C   Emi
   dneska mně ale náramně
   Dmi   G   C
   táhlo domů, a tak jsem prostě šel
   Ami
   Jarmila má totiž dneska narozeniny,
   G^7
   proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
                   C   Emi
   na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
                  Dmi   G   C G^7
   v předsíni stojí pánské střevíce.

2. Vytahuji z aktovky květiny,
   uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
   tipuji nejspíše na strýce,
   kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
   Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
   vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
   v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
   vidím, že nevymřem po přeslici.

3. Kdepak, jejda, není to strejda,
   Františku, ty máš boty úplně jak on,
   přičemž nechávám prostor úvahám,
   vyhledávám optimální tón,
   kterým bych oba dva jednak pohanil,
   přitom abych nikoho slovem nezranil,
   takže jsem chvíli stál, pak říkám: „Krucinál,
   tebe bych, soudruhu, tady nehledal.“

4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

Danse macabre

Jaromír Nohavica

Dmi B♭ Dmi B♭ Dmi B♭ Dmi B♭
R.: Naj naj na naj ...
Dmi F A Dmi B♭ F C F A

Dmi B♭
1. Šest milionů srdcí vyletělo komínem,
Dmi B♭
svoje malé lži si, lásko, dnes prominem,
F A
budeme tančit s venkovany,
Dmi B♭ F C F A
na návsi vesnice budeme se smát, mám tě rád .

2. Láska je nenávist a nenávist je láska,
jedeme na veselku, kočí bičem práská,
v červené sametové halence
podobáš se Evě i Marii, dneska mě zabijí.

3. Mě děti pochopily, hledí na mě úkosem,
třetí oko je prázdný prostor nad nosem,
Pánbůh se klidně opil levným balkánským likérem
a teď vyspává, jinak to smysl nedává.

Jumbo jet

Dobeš

    C
1. V parkhotelu rozjížděl se fet,
my museli jsme na letiště jet,
    F   G   C
dneska už nám nikde nenalejou.
Byl to přesně ten bar,
kde kluci řežou do kytar
    F   G   C
a furt dokola zpívaj‘ „go go go”.

Ami   D
2. Škoda, že holky tu nejsou s námi,
Dmi   G
no ale lodě plujou - přístavy zůstávají.
C
Začínáme noční let nad planetou jménem svět,
      F   G   C
teď ke startu se krčí naše Jumbo jet.

3. Na sto procent otáček jdou motory,
pak ohně začnou šlehat z každé komory
a zvuk se začne třepat nad plochou.
Noční Praha, neónové reklamy, pak Frankfurt, Londýn pod námi,
a nám zní v uších stále ještě „go go go”.

R.: V kabině budík na budíku,
naše lasery měří, jak se vzdouvaj‘ vlny Atlantiku,
rychlost: patnáct set, výška: deset pět,
rychlost: patnáct set, výška: deset pět,
nocí letí naše parta starým dobrým Jumbo jet.

4. Pozdravujem velitele vzdušných sil
a taky George na majáku v Orresville,
a vůbec všechny, co jsou stále na nohou.
Zvětšují se žluté pásy runwaye,
dobře víš, jak lidské slovo zahřeje,
když ve sluchátkách slyšíš „go go go”.

R.: Škoda, že holky tu nejsou s námi,
no ale lodě plujou a přístavy zůstávají.
Ať barman dělá led, ať zablokuje levý střed,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet.

Máňa

```
   C                 F         C
1. Já chci mít s tebou dítě Máňo má
   C                Ami       G
   já chci mít s tebou dítě Máňo má
         C          Ami        F
   já chci mít s tebou dítě, já chci mít s tebou dítě
   C                F         C
   já chci mít s tebou dítě Máňo má.
```

2. Ja choču s taboj rebjonka Máňo má

3. Nevleže še do tramvaje *(francouzské chrčivé r)* Máňo má

4. Tink ťonk ťank rákos bejby Máňo má *(měkce vietnamsky)*

5. Lájoš vájoš kule váloš Máňo má

6. Ist der mrd ist das kinder

Honda

Dobeš

```
   Ami  E  G

   C
1. Jen ty mě to nevěříš, když ví to celá Kroměříž,
   G                                   C
   když kolem silnic louky rozkvetou.
   C
   Táta vezme čepici, do ruky páku řadící,
   G
   jedeme do Zdounek za tetou.
   Ami
   Máváme na jiné vozy předjížděje,
   D                              G
   na sklech máme přilepené rozesmáté obličeje.
   C
   Tady jede Honda a v Hondě sedí Tonda,
   G                           C
   ten se tedy sjízdou neondá.
```

2. Čtyřka, trojka, dvojka, sytič, karburátor, spojka,
   jedem koryčanskou silnicí.
   Tady jede Lada, ukážem jí záda,
   svištíme po čáře dělící.
   Důvěřivý stopař na nás mává,
   jen se projdi chůze je moc zdravá.
   Já nedřel jsem se roky, abych šetřil tvoje kroky.
   Podraz si boty cvoky

3. To se nám to jede, asfalt šustí, motor přede,
   cirkuluje voda v chladiči.
   To se nám to fičí kolem telegrafních tyčí,
   nestačí nám ani hasiči.
   Marně na nás troubíš hochu, blikáš,
   vyhrožuješ, kropíš, vodou stříkáš (inu ovšem).
   My jezdíme jinak, proti nám jseš slimák.
   Proti nám jseš prostě Pribiňák!

4. Tady jede Jawa, mimořádná sláva.
Tady jede Saab, proti nám je sláb.
Tady jede Džíp, natrhnem mu zip.
Na hlavě máš dort, protože jseš Ford.
Poslyš, teto, někdy musíš přijet,
svezeme tě, udělej si výlet (na neděli).
Život, to je jízda, chvíli plyn a chvíli brzda.
Až to někdy vuších hvízdá.

Loď dětí

Spirituál Kvintet

```
    G                               C             D7
1.  Už plachty vzhůru letí, náš   vítr začal vát,
      G                  Emi      G        D7    G
    je   slyšet písně   dětí a hudba začla hrát.

             C7                         G
R.: Tak jen dál milé děti honem dál,
                         C7          A7          G   Emi   Ami   D7
    milé děti tak jen dál, děti Boží – ta loď dost  místa má!
```

2. Kdo má už po krk bídy, ten u nás nejde kout,
na lodi nejsou třídy a každý může plout.

R.: Tak jen dál...

3. Až v dáli nad vlnami zas vyhoupne se zem,
tak těm co plují s námi bude patřit všem.

R.: Tak jen dál...

4. = 1.

V devět hodin dvacet pět

R.: ‖: tap tadada tap ... :‖

Ami   D
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
F   E   E^7
ten vlak, co jsem jím měl jet na kolejích dávno nestál.
V devět hodin dvacet pět, jako bych dostal pěstí,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

A^7
⋆: Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
Dmi   G
že stavíš se jen na skok, že nachalas mi vrátka zadní otevřená,
E   E^7
zadní otevřená.
Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet, že jsi unavená,
ze mě unavená.

R.: ‖: tap, ... :‖

2. Já čekala jsem hlavu střep a zdálo se že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví.
Já čekala jsem hlavu střep s podvědomou touhou,
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost, kolik přesně nevím.

⋆: Pak jedenáctá byla a mně to bylo pasé,
já měla vědět dřív, že chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten list, co jsem ti psala byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R.: ‖: tap tadada tap ... :‖

Dvě noty půlový

Hop Trop

```
          D            G
1.   U chaty v údolí dvě noty půlový
     A7                   D
     vandrák si na basu hrál,
                      G
     bylo to žůžový, nikdo však nepoví,
     A7                 D
     komu a kde basu vzal,
     Emi               A7   D                  Hmi
     puchejře na rukou měl, jak celej zpocenej dřel,
     Emi              A7              D         A7      D
     do blba zíral a na   lesy zpíval, že trnul, kdo vokolo šel.

     D                            G             D
R.:  Nebylo v chajdě hnutí, když do drátů jsem sáh‘ ,
                           G              D
     a tak svý dřevo dutý vytáh‘  jsem na práh,
           Emi                  A
     má chajda sotva stojí, už ňáký léta má,
         D                  G          D
     a kdo se zpívat bojí, ten ať ji podpírá.

2.   Bylo to náhodou, právě se za vodou
     ansámbl do kupy dal,
     hospoda šílela, kapela kvílela,
     čert aby do toho pral,
     a ten co se za celej den naučil dvě noty jen,
     tu hrůzu uslyšel, vzal basu a přišel, taky se do díla dal.

       E                         A         E
R.:  Nevadí, že jsme slabí, ne zrovna akorát,
                                A          E
     a že svý songy žabí chceme do svítání hrát,
           F♯mi               H
     kdo plíce má, ať zpívá, a klíďo celej den,
```

E A E
a kdo snad nudou zívá, ‖: ať přijde zpívat sem ... :‖

Louisiana

Hop Trop

Emi
1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap
G D Emi
a na šífu křížit svět ho neleká,
teď příležitost má a stačí, aby se jí drap‘ ,
G D Emi
ať na tu chvíli dlouho nečeká.

Emi G D G D G D A Emi
R.: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,
G D G D G D
bílá Louisiana, jako víra pevná loď,
Emi Hmi Emi
podepiš a s náma pojď, taky hned si z bečky nahni na zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
to musí bejt, i do vohně ji dá,
proti nám je pracháč i kostelní myš,
nám stačí dejchat volně akorát.

3. Až budem někde dál, kde není vidět zem,
dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
zas bude Černej Jack smát se nad mořem,
co je hrobem jeho obětí.

Vejdi

C
1. Všechny dveře dokořán
Dmi
a plný vody džbán
F
vejdi, je-li žízeň tvá
G C
větší, než má zahrada

2. Vejdi dál a uvidíš
kde všechny barvy maj svou skrýš
cizím slovem, kde je zášť
a dítě nepoznává pláč

R.: Vejdi, jsi-li jako já hravý
velký, či malý a jakkoliv starý
Vejdi, každý ruku ti podá
i pro tebe voda je v tom džbánu bezedném

3. Vejdi dál a mnohem blíž
tváře dětí uvidíš
každé jinou barvu má
a stejnou řečí zavolá

4. Vejdi dál a neklepej
sedni si a vyprávěj
o dětství a o láskách
o štěstí psaném ve vráskách

Tvůj čas

```
    E                   C♯mi
1.  Tvůj čas jen hvězdy měří
    E                 C♯mi
    tvůj čas má někde cíl
    E                C♯mi
    Ten hledat budeš ztěží
    F♯7            H7
    přes kameny a jíl
    A                H7
    Pojď, trosečníku bludný
    A                H7
    a dál se se mnou dej
    E                C♯mi
    Jsou dálky tolik svůdný
    A      H7      E
    tak víc už neváhej.

    E               A7           E
R.: Neváhej jít, ať šílencem jsi cest
    E              C♯mi         F♯7    H7
    neváhej snít pod nebem plným hvězd
             E       G♯7
    Dej ruku svou do dlaní
    A                 F♯7
    tý svojí dálce na hraní
             E      H7     E
    a dej se vést a dej se vést

2.  Tvůj čas má sloky krátký
    a mlhu před sebou
    Tvý kroky jsou tak vratký
    když stíny kolem jdou
    Tam na konci zní zvony
    a pak se dobře měj
    tvý cesty dálkou voní
```

tak víc už neváhej

Trampská

Marek Eben

Dmi
1. Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou
                            G   Dmi
a dálka tolik vzdálená je blízká,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj‘ rošády
                              G   Dmi
a v křoví někdo tiše Vlajku píská,
  G
najednou připadáš si ňák príma, svobodnej, a tak,
        Dmi   G   Dmi
tak ňák, tak ňák, ňák tak.

       F
R.: Pojď dál, s náma se nenudíš, pojď dál, ráno se probudíš,
                                 Dmi
a vedle sebe máš o šišku víc,
       F
pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál, a Číro s Melounem,
                                   G   Dmi
a Meky, Miky, Vrt a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapradí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

Jdou po mně, jdou

Jarek Nohavica

```
                D         G       D
1.  Býval jsem chudý jak kostelní myš,
             F♯mi      Hmi         A7
    na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
      G            D   A7          D
    ‖: pak jednou v létě řek‘  jsem si: ať,
                     G        D
    svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :‖

2.  Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
    zámek jde lehce a adresu znám,
    ‖: zlato jak zlato, dolar či frank,
    tak jsem šel na to do National Bank. :‖

                  D    G     D
R.: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
                        G      A7
    na každém rohu mají fotku mou,
    G         D      A7       D
    kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
                        C           G    A7  D
    tma jako v pytli je v celách Sing–sing. Jé   jé

3.  Ve státě Iowa byl od poldů klid,
    chudičká vdova mi nabídla byt,
    ‖: jó, byla to kráska, já měl peníze,
    tak začla láska jak z televize. :‖

4.  Však půl roku nato řekla mi: „Dost,
    tobě došlo zlato, mně trpělivost,
    ‖: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,“
    tak jsem na cestě a chudý jak veš. :‖

5.  Teď ve státě Utah žiju spokojen,
    pípu jsem utáh‘  a straním se žen,
    ‖: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
    já na ně mastím, jen ať mají vztek. :‖
```

6. Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
   na nočních stolcích mají fotku mou,
   kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
   být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Kumbaya

Tradicionál (Spirituál Kvintet)

```
             D          G          D
1. Ten kdo zpívá rád, kumbaya, ten kdo zpívá rád,
   G      A  D                 G      D
   kumbaya, nemá proč se bát, kumbaya
   G  D/A  A7     D  G  D/A  A7     D
   děl Pán,  kumbaya, děl Pán   kumbaya.
```

2. ‖: Toho spasí pán, kumbaya :‖ do pekelnejch bran, kumbaya
   ‖: náš pán, kumbaya :‖

3. ‖: V ráji bude spát, kumbaya :‖ zpívat jen a hrát, kumbaya
   ‖: děl Pán, kumbaya :‖

4. = 1. Ten kdo...

Muzeum

Jarek Nohavica

```
   D                    A          Hmi
1. Ve Slezském muzeu, v oddělení třetihor
           G          D                A7      D   A7
   je bílý krokodýl a medvěd a liška a kamenní trilobiti,
   D                     A       Hmi
   chodí se tam jen tak, co noha nohu mine,
   D                   G            D                  A7             D
   abys viděl, jak ten život plyne, jaké je to všechno pomíjivé živobytí,
   G                      D4sus        G
   pak vyjdeš do parku a celou noc se touláš noční Opavou
     C         G
   a opájíš se představou, jaké to bude v ráji,
     D                       A         Hmi
   v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
                    G          D                A7       D
   sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
```

2. Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat,
složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz,
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně,
a ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla po řece Nil
a volat:”Tutanchámon, vivat, vivat!“ po egyptském kraji,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,
na politém stole na ubruse píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů,
ale není žádné doma jako není žádné venku, není žádné venku,
to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

4. Možná si k tobě někdo přisedne,
   a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egypťana Sinuheta,
   dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy rytmus metronomu,
   který tady klepe od počátku světa,
   nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem a co budem, až nebudem,
   jen navezená mrva v boží stáji,
   v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
   sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

5. Žena doma pláče a děti doma pláčí,
   pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
   a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš
   pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty,
   v neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu,
   kterou tam pro tebe už mají,
   v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,

Přelezl jsem plot

Jarek Nohavica

                 Ami   G   C
1. Přelezl jsem plot, zul šněrovací boty,
            G   Ami   G   Ami
vojáčku, co ti je, máš ruce z železa,
                           G   C
na smrt a na život nás rozdělily ploty,
             G   Ami   G   Ami
tomu, kdo přežije, těžko se přelézá,
                                    G
na smrt a na život, a není střední cesty,
                                       Ami
a není mělký brod, buď smůla, nebo štěstí,
                                  F
na smrt a na život mi rozpůlili lásku,
                        C
jsem loutka na provázku, jsem loutka na provázku.

2. V první putyce, u rozžhavených kamen,
dám si horký grog, holky si přisednou,
já sáhnu po klice, a nebe sundám z ramen,
udělal jsem krok přes propast bezednou,
na poště od slečny dostal jsem telefonní seznam,
je mi tak zbytečný, já nikoho tu neznám,
jsem jako cizí host venku za touhletou branou,
človíčku, nashledanou, ahoj a nashledanou.

3. Jsem jako cizí host v tomhletom divném světě,
bojuju o život a sedím v tramvaji,
prosil jsem o milost, oni mi řekli:”Dobrá, jděte,“
přelezl jsem plot, další mě čekají,
je postní neděle a majestátné ticho,
v hradištském kostele si pánbůh nacpal břicho
a v dobrém rozmaru nazval mě vlastním synem,
pak jsme se opili erárním mešním vínem.

Ami
⋆: Přelezl jsem plot ...

Já s tebou žít nebudu

Nerez

Emi F$\sharp^7$
1. Bylas‘ jak poslední hlt vína,
H^7 Emi Edim H^7
sladká a k ránu bolavá,
za nehty výčitky a špína,
Edim D$\sharp$dim
říkalas‘ : dnešní noc je tvá.

G H^7
R.: Co my dva z lásky vlastně máme,
Ami^7 Edim H^7
hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám „kiš-kiš”,
Emi F$\sharp^7$
navrch má vždycky těžký kámen
H^7 Emi Edim H^7
a my jsme v koncích čím dál blíž,
Emi Ami Edim H^7
‖: a me tuha na dživava jaj dari dari daj. :‖

2. Zejtra tě potkám za svým stínem,
neznámí známí v tramvaji,
v cukrárně kávu s harlekýnem,
hořká a sladká splývají.

3. Bylas‘ jak poslední hlt vína,
zbývá jen účet zaplatit a jít,
za nehty výčitky a špína
a trapný průchod banalit.

R.: Co my tři z lásky vlastně máme,
hlubokou šachtou padá zdviž, co čumíš, kiš-kiš,
navrch má ...

Emi F$\sharp^7$
⋆: ‖: Navrch má vždycky těžký kámen

H^7 Emi Edim H^7
a my jsme v koncích čím dál blíž ... :‖

Sen noci svatebčanské

Vlasta Rédl

```
D              D4sus        D9     D
Jednou jsem    na svatbě veliké byl
         D9         A/D        D
vína mi nalili tak co bych se nenapil
             D4sus     D9       D
A když mě k půlnoci vynesli ven
            D9          A/D       D
zdál se mi zdál se mi tenhleten sen

D  G  A  D

A/D           D         A/D     D
že jsem měl holku a měl si ji brát
A/D      D            A/D     D
vzal si ji můj nejlepší kamarád
A/D      D           D4sus       D
A že mě pak přišli na svatbu zvát
G                      A
abych šel za svědka Teď přijde zápletka
```

Já na tu svatbu přece jen šel,
vína bylo dost a koláčů, co kdo chtěl,
a když mě k půlnoci vynesli ven,
zdál se mi, zdál se mi tenhleten sen.

Kačeny holuby, krocani, husy,
kaviár, ústřice pro sto lidí,
babička plakala, jak jim to sluší,
taková svatba se hned jen tak nevidí.

A já na té svatbě za svědka byl,
s nevěstou tančil a s ženichem klábosil,
když jsem se probral, koukám, kde to jsem,
ej, škoda, přeškoda, byl to jen sen.

D D^9 A/D D
Ležel jsem v posteli vzhůru břichem
D^9 A D
vedle mě nevěsta a já byl ženichem

Návrat

Hoboes

C F C
1. Už se k tobě hej navracím
F G
obvazy mi dej krvácím
F G^7 C Ami
ze sedla mi pomoz v břiše díru mám
F G^7 C
mimo to mám žízeň jako trám

2. Bitva byla zlá to mi věř
byli jsme jen dva na tu sběř
střelivo nám došlo potom Frankie pad
zatracenej měsíc listopad

3. Za těch minut pár co teď mám
počkám na černej telegram
a sklenku whisky dopít už mi zbejvá jen
než poslední blues ukončí můj sen

4. Už nebudu zlej ty to víš
ruku mi podej přistup blíž
ubejvá mi sil a v břiše díru mám
odcházím už na poslední flám

Tulácká

```
     C
R.:  Mě žádnou řečí nikodo přesvědčí
                              G
     pro mě práce je největší nebezpečí
            C                                     G
     Tak se toulám den co den tak se toulám sem a tam
            C              F        G          C
     tak se toulám a s tím touláním moc práce mám

     C
1.   Proč práci nemám a proč toulám se jen
                                   G
     jak mám pracovat když je dnes tak pěknej den
            C                                     G
     Tak se toulám den co den tak se toulám sem a tam
            C              F        G          C
     tak se toulám a s tím touláním moc práce mám
```

2. Mě má rád můj šéf a já šéfa mám rád
   to je ten důvod proč mám často hlad

3. Jak hezké je snít v tom letní stínu
   seno pod hlavou oblohu za peřinu

4. Já jednou jsem šel kousek chleba jsem chtěl
   paní povídá nemáme pekař umřel

5. Když letní se čas v tuhou zimu změní
   kde se ohřeju no přece ve vězení

Barbora píše z tábora

Uhlíř / Svěrák

```
    C                             G
1.  Maminko, tatínku, posílám vám vzpomínku
                                                   C
    z letního tábora, jistě víte, že vám píše vaše dcera Barbora
    C                                 G
    Strava se tu nedá jíst k obědu byl jen zelný list
                                                     C
    polívka studená, co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena

2.  Myslela jsem prostě že budou různé soutěže
    slíbi li bojovku, pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku
    Štefan, hlavní vedoucí chodí s naší vedoucí
    která je příšera, scházejí se, líbají se u totemu za šera

    C           Dmi7      G       C
R.: Proč jsem se nenarodila o pár let dřív
    Ami         F             G          C           C7
    dneska bych krásně chodila se Štefanem, co říká si Stýv
               Dmi          G       C
    Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve
    Ami         F                      C
    řekla bych: „Nebuď nesmělý, líbej mě Stýve“

3.  Závěrem dopisu ještě trochu popisu:
    ta bréca vedoucí je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí
    Když běží po lese, všechno na ní třese se
    užívá mejkapu, co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu

4.  P.S: Pošlete dvě, tři sta, jsem bez peněz dočista
    pojedem do Písku, máme v plánu zastavit se v jitexovém středisku
    Když jsme se koupali, všichni na mě koukali
    je to tím, že možná v jednodílných plavkách už jsem, už jsem prostě nemožná

    C           Dmi        Emi        C
    Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív
```

Vracaja sa dom

Vlasta Redl

```
A         H
Vracaja sa dom
E                  A
Od Betléma do Vsetína
H           E
Nésl sem sa jak ta laňka
A                 F♯
Nésl sem sa jak ta laňka
Hmi   E  A
Potrefená

D         E
A že bylo v tom Betlémě
A       E
živo velice
A                 D
voněl jsem jak marijánek
A    E   A
od slivovice
```

Vracaja sa dom
Znavený a šťastný velmi
Tož jsem sebú od radosti
Od velkej božskej milosti
Praštil k zemi

Ležím přemítám
Najednú je u mňa žena
A nevěří že sa vracám
A nevěří že sa vracám
Od Betléma

A že bylo v tom Betlémě
živo velice
A že nás tam Josef nutil
do slivovice

Ja ženy ženy
Nic na Betlém nevěřijú
A když dojdú na pútníčká
A když dojdú na pútníčká
hned ho zbijú

Tož byl u nás na Štědrý den
Betlém hotový
Eště dneskaj nedoslýchám
Na obě nohy

Husličky

Vlasta Redl

A D A Hmi F♯mi E
1. ‖: Čí že ste, husličky, čie , kdo vás tu zanechal :‖
Hmi^7 A D Hmi E A D
na trávě povälané, na trávě poválané
Hmi F♯mi E Hmi F♯mi E
u paty ořecha?

2. ‖: A kdože tu trávu tak zválal, aj modré fialy, :‖
‖: že ste, husličky, samé :‖ na světě zostaly?

3. ‖: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :‖
‖: co sa mu enem zdálo, :‖ že už vjec nechtěl hrát? :‖

4. ‖: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :‖
‖: až sa tá bude trápit, :‖ která ho nechtěla.

S Luisem

Marsyas

```
            G       C                D
1.  K nebi zírám, ležím v trávě.
          G            C                D
    Prsty prosévám teplou hlínu.
    C          D                 C           D
    Míchám koktejl právě zfantazie světla stínů.
    C            D
    Luisi rozumíš.

2.  Oči stíní temné brýle.
    Tak se zavírám, slunce sálá.
    Krátký letní výlet s fantazií a jednou znát,
                         C
    já tě přivolám Luisi.

        G    D       G
R.: Má sílu anděla zkázy
    C          G          D   G
    nohy mi ztěžkly záhy
               D        G     C     D
    a zvýšky na mě hází opojení.
               G       D    G
    Sem se z dálky líně ploučí
    C        G          D   G
    procesí mléčné dráhy
                   D        G     C        D
    jak zvláštně každý touží po spojení

3.  K nebi zírám, bosá vtrávě.
    Tvoje poselství to mě chrání.
    Ráda pročtu závěť fantasie snů a přání
    nám všem zůstanou Luisi
```

Janošek

ČMHS

```
    C                  G      C
1.  Ej, cos porobil Janošku
    C                  F
    Ej, cos porobil Janošku
    C                G
    Že ťa svázali za nožku
    C                G7       C
    Že ťa svázali za nožku
```

2. Ej, neporobil jsem nic zlého
   Zabil jsem srnca mladého

   A D A D A E A

3. Ej, to nebyl srnec, byla laň
   Ja, už ňa vezú, nevím kam

4. Už je má milá, už je zle
   Už sú pútečka na noze

   A D A D A E A

5. Chystaj, má milá, dva nože
   Přeřež pútečka na noze

6. Ach, jaké je to řezání
   Když sú pútečka kovaný

   A D A D A E A

Kurnikšopatožtoné

Fleret

```
       A                         D       A
1.  Kerá sviňa mi to húkla až do pola
                               D       A
    a u našeho najela nám do topola,
                         D                 A
    a kdo nám totkaj vyrval metrák řepy,
                                   D               A
    nevšimnút si toho, mosél bych byt leda slepý.

      E                      A            E
R.: Kurnikšopatožtone, to je teda moc,
                                   A           E
    budem moset za starostú žádat o pomoc.
```

2. Starosta sa divně díve: co si hlúpý,
nepomožu, nemám lidi, hlavú krútí,
a prý příště, než sa naštvu, ať přemýšlám,
možná že sa ze všeckého vyplancem aj sám, jo!

R.: ‖: Kurnikšopatožtone, to je teda moc,
budem moset až do Zlína žádat o pomoc. :‖

3. Co sa budu táhat henkaj až na úřad,
hádat se tam, doprošovat, gdesi ňúrat,
súsed, ten má pěknú řepu, co sa budu s***,
dneska v noci vezmu táčka - už ho slyším řvat, jo!

R.: Kurnikšopatožtone, to je teda moc,
bude moset za starostú žádat o pomoc.

R.: Kurnikšopatožtone, to je teda moc,
bude moset až do Zlína žádat o pomoc.

R.: ‖: Kurnikšopatožtone, to je teda moc! :‖

Na valašském bále

Fleret

```
     Ami          F                 C    G
R.:  Otvírajte taneční sál, súsedé,
     Ami            F                C          G
     laďte husle, valašský bál zas bude,
     Ami        F                C     G
     otvírajte sokolovňu, súsedé,
     Ami            F                Ami   E    Ami
     laďte husle, valašský bál tu     bude.
     E   Ami   E   Ami   E   Ami   E   Ami
```

```
     Ami      E7       Ami   E7  Dmi      E7               Ami
1.   Poslúchajte, strýcu,  netl·ačte sa, děláte tu zmatek,
     C             G                  C  F  C  F  C  G  C    G    F    E
     vezmite si totkaj ten váš lístek a   už sa  tu    nemotajte,
       Ami  E7       Ami     E7    C      G          C   F    C   E
     flašu,  tu nám nechte tady, co to má být za  nápady,
     Ami           E7          Ami     Dmi      E7  Dmi     E7    Ami  E7  Ami
     u nás to tu není tak, jak na hasičském, že vás vyvedem!
```

2. Neplancitě, cérky, vám jestli je patnáct, začnu střílet,
to leda bych doma nechal brýle na kredencu ve futrálu,
kolik máte, vám řéct možu, aj vám ocaď hned pomožu,
tož vám není, slečny, víc jak dvanáct let, tož valte dom, všech
pět.

```
     Ami   E7  Ami   E7  Dmi              E7               Ami
⋆:   Ogaři, co  máte    ruky v kapsách, až tam kdesi dole,
     C              G              C   F
     šak vy víte, že majú byt hore,
                E7
     a tož štrngnime si spolem!
```

Příběh Fanoša v pálenici usnuvšího

Fleret

```
    D              A               D
1.  Usnul Fanoš v pálenici na špalku,
                 G         A            D
    ej, že duša zkazil on všechnu gořalku,
               G           A    D
    bědoval on po dědině převelice,
    G      F♯mi   Emi   Hmi   A
    ej, že škoda  je tej slivovice.
```

2. Vytáhl on demijóny ze sednice,
ej, že jich duša vleje, že jich vleje do Dřevnice,
do Dřevnice svoje štěstí vylévá,
a s ním kousek živobytí odplouvá.

3. Kus po prúdu Jano voly napájá,
ej, a že sa diví, že z nich táhne gořala,
napil sa on taky vody a pochopil,
hloupý každý, kdo by sa neopil.

```
    G             A           D         G
⋆:  Nač by chodil do hospody či do šenka,
      G     F♯mi  Emi  Hmi    A
    když tu teče  taká  voděnka,
    kdo nepíl, ten oľutovál, voděnka odtekla v dál ...
```

Čistá jak Vizovice

Fleret

```
Ami           E7    Ami
Vyzvonil jsem tajemství
C             G         C
na vizovském náměstí:
Dmi          E7
jsi čistá jak Vizovice
Ami        E7    Ami
uchazečů bude více.
```

Zvěsti všude kolují,
že každý večer sama spíš,
kdekdo říká: sakra, škoda,
vždyť mlýn mele, když je voda.

```
      Ami       E7   Ami   C          G      C
R.:   Čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice,
      F  E7   Ami  F  E7   Ami
      hej      drin, hej     drin,
      Ami      E7   Ami  C          G      C
      čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice,
      Dmi         E      Ami
      kde je voda na tvůj mlýn?
```

Po vizovském náměstí
huby nesou tajemství,
že čistá jak Vizovice
nebudeš už nikdy více.

Zafúkané

Fleret

Ami   A^2 Ami   A^2
1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
Ami   C   G   Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C   Emi^7 G   C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F   C   E   Ami   Fmaj^7 Ami   E^{4sus}
cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami   C   G   C
R.: Zafúkané, zafúkané,
F   C   Dmi   E^7
kolem mňa všecko je zafúkané.
Ami   C   G   C
Zafúkané, zafúkané,
F   Dmi   E   Ami
kolem mňa všecko je zafúkané.

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R.: ‖: Ale zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané. :‖

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy – sú zafúkané.

R.: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané.

Až se k nám právo vrátí

Spirituál kvintet

Dmi
1. Chci sluncem být a ne planetou,
A^7 Dmi
až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň staletou,
A^7 Dmi
až se k nám právo vrátí.

Dmi C F
R.: Já čekám dál, já čekám dál,
$B^\flat$ A A^7 Dmi Gmi A
já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,
Dmi C F
já čekám dál, já čekám dál,
$B^\flat$ A A^7 Dmi
já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,
až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu jíst,
až se k nám právo vrátí.

3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,
až se k nám právo vrátí,
a jako člověk chci svůj život žít,
až se k nám právo vrátí.

5. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,
až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat,
až se k nám právo vrátí.

6. Už se těším až se narovnám,
až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám,
až se k nám právo vrátí.

Dvě báby

Spirituál kvintet

```
    D                        G              D
1.  Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
                        A7
    všichni se rvou a duši dávaj‘  všanc
      D                        G             D
    a za pár šestáků vás prodaj‘ , věřte mi,
                        G           D  A7      D
    už víc nechci mít domov svůj  na zemi!

    D                   G           D
R.: Čas žádá svý a mně se krátí dech,
                          A7
    když před kaplí tu zpívám na schodech
          D                     G             D
    svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
                        G          D  A7       D
    už víc nechci mít domov svůj na zemi!
```

2. Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

3. Teď říkám „good-bye“ světskýmu veselí,
těm, co si užívaj‘ , nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

4. V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Soudný den

Spirituál Kvintet

```
   Ami
1. Zdál se mi sen že se nebe hroutí
   C
   zdál se mi sen o poslední pouti
   Ami
   zdál se mi sen ze všechno seberou ti
   Ami   Emi      Ami
   v ten soudný den
```

2. Kam běžet mám Slunce rychle chladne
kam běžet mám Měsíc na Zem spadne
kam běžet mám moře už je na dně
v ten soudný den

3. Stůj nechoď dál času už je málo
stůj nechoď dál míň než by se zdálo
stůj nechoď dál otevři se skálo
v ten soudný den

4. Pán tě zavolá má pro každého místo
pán tě zavolá jen kdo má duši čistou
pán tě zavolá sám nedokázal bys to
v ten soudný den

5. Soudí soudí pány slouhy
soudí soudí hříšné touhy
soudí soudí výčet pouhý
Ááá

```
   Ami
6. V tom se probudíš to byl jen sen
   F
   v tom se probudíš to byl jen sen
   E7
   v tom se probudíš to byl jen sen
   Ami  E7     Ami
   jen  pouhý sen
```

8. Zdál se mi sen já stojím na svém místě
zdál se mi sen mé svědomí je čisté
Ami F
zdál se mi sen jen jedno vím jistě
Ami E^7 Ami
je soudný den!

Wayfaring stranger

Poutníci

Emi
1. I‘ m just a poor wayfaring stranger
Ami Emi
A trav‘ ling through this land of woe.
And there‘ s no sickness, toil or danger
Ami Hmi Emi
In that bright world to which I go

C G
R.: I‘ m going there to meet my Father
C H^7
I‘ m going there no more to roam
Emi
I‘ m just a going over Jordan
Ami Hmi Emi
I‘ m just a going over home.

2. I know dark clouds will gather ‘ round me
I know my way is rough and steep
Yet beauteous fields lie just before me
Where souls redeemed their vigil keep.

Oh Freedom

Spirituál kvintet

F C F B♭ C
1. Oh Freedom oh Freedom
F Dmi F G^7 C
oh Freedom over me.

A Dmi
R.: Before I‘ d be a slave
B♭ G^7
I‘ d be buried in my grave
F C
and go home to my Lord
B♭ F
and be free.

2. No more weeping no more weeping
no more weeping over me.

3. No more crying no more crying
no more crying over me.

4. There‘ ll be singing there‘ ll be singing
there‘ ll be singing over me.

5. Jménem lásky, jménem hněvu
zpívám tobě, lide můj.

R.: Nejvíc svobody si važ,
a čím víc ji postrádáš,
o to blíž v dobách zlých
při ní stůj!

Město s pěti věžemi

Spirituál kvintet

⋆: Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned,
má z kamene chrám a věží má pět,
C^7 F C/G G C F C G
pět má město věží, haleluja.

C
R.: Ten, kdo chce uvěřit, věří,
G
ten, kdo chce uvěřit, věří,
C F C
ten, kdo chce uvěřit, věří,
C^7 F C/G G C F C G^7
pět má město věží, haleluja.

G C
2. Můžeš tam jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
G
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
C
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
C^7 F C/G G C F C G^7
pět má město věží, haleluja.

3. Město tě přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
pět má město věží, haleluja.

4. Šel bych tam rád, jenom znát místo, kde to město leží,
jenom znát místo, kde to město leží,
nikdo neví přesně, kudy se tam běží,
pět má město věží, haleluja.

Motýl

Jiří Šlitr, Jiří Suchý

G
Někdy si myslívám, že láska je mi vzdálená,
Ami
nejím a nezpívám a třesou se mi kolena,
D^7 G E
ten pocit však se jako dým rozplyne, když tě zřím
Ami D^7 G
a do duše mi padne klid.

D^7 G
Zdá se mi, že jsem motýl, který si vzal do hlavy,
Ami
že lítat z kytky na kytku ho vlastně nebaví,
D^7 G E
a proto rozhodl se hned pro nejkrásnější květ
Ami D^7 G
a jenom pro něj hodlá žít.

D^7 G♯dim D^7
Snad řek‘ jsem víc, než chtěl jsem říc‘ ,
G♯dim D^7 Ami D^7
to už se stává,
G F♯mi H^7
bude to tím, že dobře vím, že jsi ta pravá.

D^7 G
Že se mi hlava točí za to může šeřík snad,
Ami
a tužkou na obočí chtěl bych zkusit verše psát,
D^7 G E
to všechno bude jenom tím, že dávno dobře vím,
Ami D^7 G
že láska nedá lidem spát,
E A^7 D^7 G
že láska nedá, nedá lidem spát.

Klobouk ve křoví

Jaroslav Ježek, Jan Werich

C B$^{\flat 9}$ C G$^{7/5+}$
Vítr vane pouští,
C B$^{\flat 9}$ C C^{7}
po písku žene klobouk,
Fmi G^{7} C Ami
zahnal ho do houští,
Fmi G^{7} C G^{7}
starý a černý klobouk .

C B$^{\flat 9}$ C G$^{7/5+}$
Kdepak je ta hlava,
C B$^{\flat 9}$ C C^{7}
která klobouk nosila?
F G^{7} C Ami
Byla černá či plavá?
Fmi G^{7} C Ami
Komu asi patřila?

Emi F
Kdo to v poušti zmizel?
Emi A^{7}
Odkud šel a kam?
G D^{7}
Jakou to měl svízel,
G F^{7} F$^{\sharp 7}$ G^{7} G$^{7/5+}$
že byl v poušti sám ?

C As C G$^{7/5+}$
Jen zaváté stopy.
C B$^{\flat 9}$ A^{7}
Starý klobouk ve křoví.
Dmi G^{7} C
Nikdo nic nepochopí.
Fmi As^{7} G^{7} C C^{6}
Nikdo se nic nedoví.

Tak jsem tady

Vlasta Redl

D Hmi Emi A D
1. Ani jsem nepřijel na slupce od banánu,
D E E^7 A A/E
ani se nedá říct, že to šlo podle plánu,
F♯ Hmi Emi A A/E
trochu mě zdržela důvěra v jízdní řády,
D Hmi Emi A D
ale ten, kdo ví, kam jede, vždycky si už poradí.

2. A já nemám na taxi, a tak si jezdím stopem,
jedni se courají a druzí to berou hopem,
člověk to musí brát podle těch, co ho berou,
každej má víc tváří, jenom si vybrat, kterou.

3. A už jsem si zvykl, že vždycky mě někdo vezme,
dívám se z okna a snažím se hádat, kde jsme,
krajina většinou zdá se mi povědomá,
asi to bude tím, že jsem tu někde doma.

4. Všude jsem doma a všude jsem trochu cizí,
sleduju v zrcátku krajinu, než mi zmizí,
a říkám si: kde asi, kde domov můj leží,
ale ‖: vždyť na tom nakonec zas tolik nezáleží ... :‖

Opět na výletě

Vlasta Redl

Ami   Dmi   Ami   Ami^7
Říkali že   už tě neuvidím
Ami   Dmi
A chtěli slyšet jména
               Ami^7
nějakých dalších lidí
Dmi   F
Ale já nikoho neznám ani tebe milá
Dmi   C   F
Vím jen že jsi pryč žes mě opustila

Ami   Dmi   Ami   Ami^7
Říkali že   to mám pustit z hlavy
Ami   Dmi
A chodit víc ven
Ami   Ami^7
Že mám jen jedno zdraví
Dmi   C   F
Ale já nemám zájem o žádné uzdravení
Ami   Dmi   Ami   Ami^7
Říkali ,   že čas všechno spraví

A   D
Tak konečně mám zas
         E
aspoň po starostech
A   D   E
Co bude zítra a co potom
A jak je to prosté
Hmi^7 D
Zas můžu lhát a chodit si kam chci domů
Hmi^7 A
A do rána psát o tom
    D
Že není komu

G   F   C
Hrajte mi blues za to že se mnou byla,
                              F   G
Za každou mou půlnoc v které mě probudila
Dmi   C   F
Hrajte mi blues že aspoň našli jsme se
Dmi   C   Dmi
A že mám rozum který všechno snese

Hrajte mi blues za moje skvělé plány
Že už budu hodný a na prstě omotaný
Hrajte mi blues at'si s ním zacpu uši
At'neslyším ticho co mi zbylo v duši

Hmi   A   D
Hrajte mi blues za tu co o mě stála
Hmi   A   D
Hrajte mi blues i kdyby jenom lhala
Hmi   A
Hrajte mi blues
      D   Hmi
že na tomhle krásném světě
                                    A
Už se mi nechce být jinak
               D
než jen na výletě

Jednou mi fotr povídá

Z filmu Šakalí léta

A^7
1. Jednou mi fotr povídá
D^7
zůstali jsme už sami dva,
E^7 A^7
že si chce začít taky trochu žít.
Nech si to projít palicí
D^7
a nevracej se s vopicí
E^7 A^7
snaž se mě hochu trochu pochopit.

E^7 A^7
R.: Já šel, šel dál baby, kam mě pán bůh zval
E^7 D^7
já šel, šel dál baby a furt jen tancoval.
A^7 D^7
Na každý divný hranici, na policejní stanici,
E^7 D^7 E^7 A^7
hrál jsem jenom Rock´n Roll for You.

2. Přiletěl se mnou černej čáp,
zobákem dělal rockin´klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál.
Obrovskej bourák v ulici,
po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj přijel nějakej král.

R.:

3. Pořád tak nějak nemohu,
chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout.
Blázniví ptáci začnou řvát
a nový ráno šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.

Whisky, to je moje gusto

Jan Rychlík, Vlastimil Hála

```
     C                      G    C                                G
R.:  Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
     Dmi              G          C        Ami         Dmi   G
     kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl,
       C                              G     C                          F
     když se ve skle leskne whisky,   tak má barman dobrý zisky,
                           Fmi                  C       Ami
     život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
              C     G       C
     jen když je   co pít.

     Cmi                        Fmi
⋆:   Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
                                     Cmi   G
     tu whisky temně zlatou pije i  Manitou,
         Cmi                          Fmi
     kdo chce se státi mužem, ten whisky pije rád,
     G                                            C
     a proto všichni můžem společně zazpívat:

R.:
```